

[Oluf Pedersen.]

skal forelægge, er nær sammenfaldende med tidligere fremsatte Forslag og forbundet med *Forslag til Lov om en Formueafgift til Afvikling af den offentlige Gæld.*

Vi hævder, og herom er vist alle Folketingets Medlemmer enige med os, at alle danske Borgere maa have Ligeret til Fædrelandets Jord, men vi ønsker tillige, at Folket skal have dets Ret.

Vore Forslag er hidtil afvist eller syltet, uden at man har stillet andre Forslag til Kravets Opfyldelse. Dette er selvfølgelig ganske uholdbart, og det begrunder, at vi prøver og prøver igen og fortsætter, indtil Folket faar dets Ret. Vi beskæftiger os her i Folketinget meget med nu maaske delvis nødvendige Foranstaltninger, som vilde være ganske overflødige, hvis Grundlaget for Samfundet var bragt i Orden. At dette kan give visse Overgangsvanskeligheder, skal ikke benægtes, men de er jo, som det siges, til for at overvindes, og vort Forslag er Udtryk for, hvordan det kan gøres paa retsindig Vis uden at træde nogen for nær. Det første Afsnit i Lovforslaget omfatter Grundskylden. Afsnit 2 omfatter en Udligning, og det tredie Afsnit angaar Skatteophævelserne.

I Lovforslaget om Formueafgift er der en til Grundskylden og Udligningen svarende Afgift eller Nedskrivning af Formuer, der ikke er anbragt i fast Ejendom, samt de nødvendige Regresregler, saa at de rette kommer til at betale.

Ogsaa det Lovforslag omfatter Skattelettelser, idet hele det Beløb, der indkommer ved Grundskyld, og alt det, der spares i Renter og Afdrag, skal bruges til Skattnedsættelser, da vi ikke ønsker at fremme den offentlige Ødselhed, men tværtimod at skaffe Midler til og Grundlag for en Forenkling med sparsommelig offentlig Økonomi. Vi ser i de store offentlige Udgifter og de mange Statsreguleringer ikke blot noget for Befolkningen skadeligt, men ogsaa en Fare for det Folkestyre, vi vil værne, og som fæstnes ved sunde, retfærdige Love, men som undergraves ved Statsindgreb i Produktion og Omsætning.

Vi foreslaar, at hele Grundværdien inddrages gennem Paaligning af fuld Grundskyld, der skal ophæve Jordens Handelsværdi. Der vil stadig blive Privatbesiddelse af Jord med Køb og Salg af selve Jorden, hvilket er værdifuldt for Udnyttelsen. Derimod inddrages Monopolværdien ved en Grundskyld, der svarer til den Forret, som Besiddelsen giver, og som udelukker, at Forretten gøres til Genstand for Købesum

og Gældsstiftelse. Naar Jord her i Hovedstaden har en Værdi helt op til et Par Tusinde Kroner pr. Kvadratmeter, er det alene Udtryk for en samfundsskabt Værdi, og det er helt ligetil, at denne Værdi tilfalder Fællesskabet.

Hele denne Værdi skal inddrages, ellers kan den sælges, der bliver Renter at betale, som ikke er Udtryk for Brugerens eller Sælgerens Arbejde, men alene for Samfundets Virke. Vi ønsker fra Retsforbundets Side, at Ejendomsretten skal respekteres, saaledes at den enkelte beholder, hvad han skaber ved sin egen Arbejdsindsats, og skal dette opnaas, er det af afgørende Betydning, at Samfundet faar de Værdier, som skabes i Fællesskab.

Lige saa afgørende som det er, at hele Grundværdien inddrages, lige saa afgørende er det, at Afgiften ikke kommer til at overstige Pladsens Brugsværdi, og dette Spørgsmaal har vi løst gennem nye Vurderingsregler, som ikke er sammenfaldende med, hvad der i Dag praktiseres. Vi erkender, at der er sket store Fremskridt for Vurderingen, saa Vurderingen af Jordens Nøgenværdi er langt nærmere det rigtige, end Vurderingen af Bygningsværdien, for ikke at tale om Skatteansættelsen, men det kan, mener vi, blive bedre endnu. Dette kræver Offentlighed og Kortlægning, men vi har yderligere indsat den Ventil, at ingen kan paalægges mere i Grundskyld, end at det paa-gældende Areal kan afhændes omkostningsfrit, endda med Tillæg for private Forbedringer. Vi har derved skabt en Sikkerhed for, at den arbejdsskabte Værdi forbliver Brugerens, og denne Værdi skal, enten det gælder Bygninger eller Beplantning, være salgbar, saa at den, der har gjort en Indsats, kan leve af sit Arbejde ogsaa efter at være gledet ud af Produktionen. Nu maa Køberen betale baade for den arbejdsskabte Værdi og for det, som Samfundet har skabt. Den, der vil have en Arbejdsplads, maa købe ogsaa den samfundsskabte Jordværdi og betale denne til Sælgeren, der altsaa faar Betaling for noget, der ikke er hans med Rette. Men har han selv købt denne Værdi, er her et Problem, som jeg skal komme ind paa senere.

Vi ønsker, at Samfundet skal have Jordværdien og bruge det indvundne til Afskaffelse af Skatter og Told, til Fordel baade for den, der ikke ejer Jord, og for den, der ejer Jord, imod at svare Grundafgift til Privatkapitalen og Skatter ved Siden af. I Dag maa saaledes en Landmand betale Grundværdien til Sælgeren i Form af Købesum, der repræsenterer den kapitaliserede